

Сучасна система підготовки провізорів: погляд практичної фармації

Ткаченко Н.О., Червоненко Н.М.

*Кафедра управління і економіки фармації, медичного
та фармацевтичного правознавства,*

Запорізький державний медичний університет,

м. Запоріжжя, Україна

tkachenkonat@bk.ru

Соціальна відповідальність вищого навчального закладу полягає у сприянні соціально-економічному розвитку фармацевтичної галузі шляхом якісної підготовки висококваліфікованих спеціалістів згідно потреб практичної фармації, зміцненні потенціалу вузівської науки та формуванні ринку праці.

Для вищих навчальних закладів фармацевтичного спрямування процес удосконалення якості підготовки молодих спеціалістів є постійним і безперервним. Крім того, впровадження нових професійних знань і навиків змушує працедавців переоцінити кількісні і якісні вимоги до трудових ресурсів та впровадити в практичну діяльність компетентнісний підхід.

Сьогодні неможливо уявити якісний розвиток системи підготовки фармацевтичних фахівців без тісної співпраці вищого навчального закладу з практичною фармацією. У контексті комунітарної соціальної відповідальності актуалізується їх взаємозв'язок та взаємна відповідальність.

Метою роботи стало вивчення думки фахівців фармації управлінського рівня стосовно факторів, які впливають на якість підготовки сучасних молодих спеціалістів для фармацевтичної галузі.

Для проведення експерименту спеціально було розроблено анкету для роботодавців фармацевтичного ринку праці. У анкетуванні взяли участь 201 спеціаліст фармації з різних регіонів: Запорізької, Полтавської, Дніпропетровської, Львівської та ін. областей.

Анкета складалась з трьох частин: перша частина – статистичні данні про респондентів: вік, посада, стаж роботи та ін.; друга частина – перелік компетенцій (знань та вмінь) молодого спеціаліста фармації, які необхідно було оцінити практичним фахівцям (роздрібний сегмент галузі); третя частина – перелік чинників, які на думку багатьох науковців та практиків (зібрано на основі контент-аналізу) можуть вплинути на якість підготовки випускника ВУЗу.

Експертна оцінка якостей проводилась за такою шкалою: «-3» – сильний негативний вплив, «-2» – посередній негативний вплив, «-1» – слабкий негативний вплив, «0» – не має впливу на конкурентоспроможність, «1» – слабкий позитивний вплив; «2» – посередній позитивний вплив, «3» – сильний позитивний вплив.

На думку експертів, найбільшими позитивними чинниками виступають:

- входження університетів у світовий освітній простір та активний розвиток в його рамках (участь в грантах, міжнародних проектах, створення об'єднаних університетів);

- інтенсифікація наукової роботи у період професійного навчання студентів;
- залучення науковців до практичної діяльності (практичне стажування викладачів);
- залучення висококваліфікованих спеціалістів практичної фармації до навчального процесу;
- підвищення якості практичної та теоретичної підготовки фармацевтичних фахівців;
- розробка нових державних стандартів професійної освіти (з урахуванням вимог практичної фармації) та обов'язкова стандартизація освітньої системи;
- наявність практичного досвіду на момент отримання диплому;
- збільшення кількості баз навчальних та виробничих практик;
- обов'язкове встановлення мінімуму національних стандартів для кожної функції і ролі спеціаліста фармації.

Серед запропонованих факторів анкетовані відмітили такі як фактори негативного впливу:

- корупція та комерціалізація процесу навчання;
- недосконалість системи державного замовлення на підготовку фахівців з вищою освітою;
- неналежний рівень професійності викладачів;
- невідповідність отриманої спеціальності вимогам фармацевтичної практики;
- відсутність практичного досвіду на момент отримання диплому;
- отримання професії шляхом заочної форми навчання.

Висновок. Держава на законодавчому рівні має сприяти об'єднанню зусиль освіти і бізнесу у процесі підготовки висококваліфікованого спеціаліста. Необхідно розробити нові мотиваційні важелі для практичної фармації щодо активного залучення приватного фармацевтичного бізнесу (а не тільки комунального та державного) до практичної частини у процесі підготовки спеціалістів.

Пропонуємо науковцям звернути увагу на результати наукових досліджень (негативні фактори впливу) і долучитися до процесу оптимізації програми освітнього процесу майбутніх спеціалістів фармації.

Водночас, умовою успішного працевлаштування і ефективної роботи висококваліфікованого спеціаліста є оновлення, інтелектуалізація робочих місць, які пропонує ринок праці, відповідно до нових трудових орієнтацій і мотивацій, життєвих цінностей молоді.

Створення умов для підвищення конкурентоспроможності фахівців фармації – обов'язок і відповідальність держави, роботодавців, навчальних закладів та усіх суспільних інституцій.